

ΕΠΙΚΘΙΝΩΝΙΑ

ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 46

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005

Μηνιαία Έκδοση
του Ίερού Ναού

Αγίου Νικολάου
του Νέου Θηβών

- + Ορθή Άγωγή
- + Χριστούγεννα
- + Τα Δώρα των Μαγών
- + Ο Μεγάλος Άγιασμος:
Τι πρέπει να γνωρίζουμε
- + Εἰς τὴν καὶ μνήμην
Ἀλεξάνδρου Ἱερέως

Κοντάκιον Νέου Ἑτους

Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Κτὼν αἰώνων Ποιπτής καὶ Δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότην, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον.

Τό Ἐκκλ. Συμβούλιο, οἱ Κυρίες τοῦ «Ἐνοριακοῦ Ταμείου Ἀλληλεγγύης», οἱ Ἱεροψάλτες καὶ ὅλοι οἱ συνεργάτες μας, εὐχονται «ὁ ἐν σπιλαίῳ γεννηθεὶς καὶ κατὰ τὸν Νόμον περιτμηθεὶς καὶ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου Βαπτισθεὶς» Σωτήρας τοῦ Κόσμου, νὰ ἀποτελέσει γιὰ ὅλους πηγὴ ἔμπνευσης, δημιουργίας, δύναμης καὶ ἐλπίδας γιὰ ὁλόκληρη τὴν νέα χρονιά.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Εὐχαριστοῦμε

τὴν οἰκογενειακὴ Ἐπιχείρηση Μαρμάρου Ἀδελφῶν Μιχαήλ Κίτσου (3ο Χιλιόμ. Θηβῶν-Μουρικίου 22620 29838) γιὰ τὴν χορηγία τοῦ παρόντος τεύχους.

«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ.: 22620-24282

Υπεύθυνος: π. Εὐάγγ. Ρουσέτης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **CAΪΤΗΣ** τηλ. 210-34.76.090

“Ένα γράμμα για Σένα τόν Ένορίτη μας

Μέσα στην έορταστική ατμόσφαιρα με τούς φωτισμένους δρόμους, τίς στολισμένες βιτρίνες, τά Χριστουγεννιάτικα δένδρα πού αναβοσβήνουν, ή Έκκλησία μᾶς προσκαλεῖ νά ἀφήσουμε τά ἀνάκτορα τοῦ Ἡρώδη καί νά βρεθοῦμε κοντά στήν Ταπεινή Φάτνη προσπαθώντας νά ζήσουμε τήν Μεγάλη Έορτή καί τή ζωή μας μέ τέτοιο τρόπο ὥστε ἂν κάποιος μᾶς ρωτήσῃ γιά τό Ἀστέρι τῶν Μάγων ἢ παρατηρήσῃ τήν δική μας πορεία νά βρεῖ τό σωστό δρόμο. Αὐτό θά σημαίνει ὅτι ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων θά ἔχει βρεῖ τό νόημα καί τήν αὐθεντικότητά της. Τότε, ἴσως σταθοῦμε ἱκανοί νά ἀπολαύσουμε τήν εὐφρόσυνη καί βιωματική μας συμμετοχή στόν κοσμοχαρμόσυνο ὕμνο «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε». Τότε τά Χριστούγεννα δέν θά εἶναι μία εὐκαιρία γιά ξεκούραση, γιά φαγητό, δῶρα καί διασκέδασεις, ἀλλά θά εἶναι μία πορεία συναντήσεως καί εὐρέσεως τοῦ παιδιοῦ Ἰησοῦ, τό ὁποῖο δέν ἦλθε ἀπλά γιά νά διορθώσει τήν ζωή μας ἀλλά ἦλθε νά γίνει τό ἴδιο ἡ ζωή μας καί νά μᾶς δώσει τήν δυνατότητα νά ἐνωθοῦμε μέ τόν Θεό.

Ὅλοι μας λοιπόν ξεκινήσαμε τήν πορεία καί τώρα λίγες ἡμέρες μόνον ἀπομένουν γιά νά βρεθοῦμε ταπεινοί προσκυνητές μπροστά στήν Φάτνη μαζί μέ τούς ποιμένες τούς Ἀγγέλους καί τούς Μάγους.

Ἡ Ένορία σέ προσκαλεῖ στήν Χριστουγεννιάτικη Θυσία γιά νά βιώσουμε ὅλοι μαζί τό Μυστήριό τῆς Ἐνανθρωπήσεως καί νά ἐπιτρέψουμε στόν Νεογεννημένο Σωτῆρα μέ τήν Θ. Κοινωνία νά ἐπισκεφθεῖ τήν σκοτεινή καρδιακή μας φάτνη καί νά τήν μετατρέψῃ σέ φωτόλουστο δωμάτιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ χαρά μας θά γίνει ἀκόμη μεγαλύτερη μέ τήν συμμετοχή σου στή λατρεία τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου.

Ἡ Ένορία σου

Όρθή Άγωγή

Μαρία Γκούμπλια

Χριστιανική Άγωγή είναι ή έννοια εκείνη, ή οποία έχει σκοπό νά συντελέσει στήν ανάπτυξη καί διαμόρφωση τής προσωπικότητας του ανθρώπου, ιδιαιτέρως του νέου. Για νά κατανοήσουμε όμως καλύτερα τήν αξία καί τόν ρόλο αυτής είναι σκόπιμο νά δούμε πρώτα τό φαινόμενο τής άγωγής γενικότερα.

Όταν λέμε άγωγή, έννοούμε τήν βοήθεια τήν οποία παρέχουμε στον νέο άνθρωπο για νά αναπτυχθεί σωματικά (σωματική άγωγή) καί ψυχικά (ψυχική άγωγή) καί νά γίνει ολοκληρωμένος καί άξιος του προορισμού του. Για νά γίνει προσωπικότητα, ή οποία θά γνωρίζει τόν σκοπό τής ζωής καί θά χρειαστεί νά συμβάλει στήν κανονική συγκρότηση καί στήν όμαλή ανάπτυξη τής κοινωνίας. Η άνάγκη τής άγωγής είναι προφανής ιδίως στήν παιδική καί έφηβική ήλικία. Έν τούτοις πρέπει νά γνωρίζουμε ότι τό έργο τής άγωγής συνεχίζεται καί ολοκληρώνεται καί στήν νεανική ήλικία. Άλλά ούτε καί τότε ουσιαστικά τελειώνει.

Η άγωγή είναι έργο ισόβιο. Από

τά άνωτέρω συνάγεται ότι τό έργο τής άγωγής είναι άπαραίτητο για κάθε άνθρωπο αλλά καί δυσχερές. Η δυσχέρεια συνίσταται στό ότι επικρατούν δυσμενείς επιδράσεις πού προσβάλλουν τήν εύπλαστη νεανική ψυχή καί συντελούν πολλές φορές στήν παραμόρφωσή της μέ θλιβερές συνέπειες τόσο για τό άτομο όσο καί για τήν κοινωνία. Τίς συνέπειες αυτές μόνο μία όρθή άγωγή δύναται νά άντιμετωπίσει καί νά συγκρατήσει τό νέο άνθρωπο στον επικίνδυνο καί όλισθηρό δρόμο, τόν όποιο ακολουθεί. Καί για νά γίνει περισσότερο κατανοητή ή άνάγκη τής άγωγής, πρέπει νά γνωρίσουμε βαθύτερα τήν έννοιά της.

Η λέξη άγωγή παράγεται από τό ρήμα άγω, τό όποιο σημαίνει όδηγώ. Έπομένως ή άγωγή σημαίνει αρχικά τήν όδήγηση, άργότερα απέκτησε ευρύτερο περιεχόμενο καί σημαίνει γενικώς τήν καθοδήγηση. Οί τρείς άπαραίτητοι παράγοντες πού συμβάλλουν στήν καθοδήγηση του παιδιού είναι α) ό παιδαγωγός, ό μορφωτής, β) εκείνος ό όποιος θά όδηγηθεί, θά μορφωθεί, ό παιδευόμενος, καί γ) παράγοντας είναι τό υλικό, τό μέσο μέ τό όποιο θά επιτευχθεί ή μόρφωση, ή διαπαιδαγώγηση. Τό υλικό αυτό όνομάζεται μορφωτικό αγαθό. Άν προσέξουμε καλύτερα τούς παράγοντες αυτούς τής άγωγής, θά άντιληφθούμε ότι καί οί τρείς είναι άπαραίτητοι καί έχουν βασική σημασία. Για νά έχουμε όρθή άγωγή

επιβάλλεται νά υπάρχουν καί οί τρεῖς αὐτοί παράγοντες.

Τόν πρῶτο αποφασιστικό ρόλο στό μορφωτικό ἀποτέλεσμα παίζουν οί παράγοντες παιδαγωγός καί μορφωτικό ἀγαθό. Εἶναι γνωστό ὅτι, ὅταν ἔχουμε παιδαγωγούς ἀξιους τῆς ἀποστολῆς τους, δηλαδή ἀνθρώπους ἐμπνευσμένους ἀπό ἕνα ἀνώτερο ἰδανικό καί μέ συνέπεια στή ζωή τους, καί δεύτερον ἀνώτερο μορφωτικό ἀγαθό, τότε καί τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς θά εἶναι καλό. Βεβαίως θά παίξει ρόλο καί ὁ τρίτος παράγοντας, ὁ παιδαγωγούμενος. Ἀπό ὅσα ἤδη ἀναφέρθηκαν εἶναι προφανές ὅτι ἡ ὀρθή ἀγωγή ἔχει σκοπό νά βοηθήσει τοὺς νέους στήν διαμόρφωση τοῦ καλοῦ χαρακτήρα καί νά ὑποδείξει τό ἄριστο μέσο πρὸς πραγματοποίησή

του. Προβάλλεται ἔντονα καί ἄμεσα ἡ ἀνάγκη μιᾶς ὀρθῆς ἀγωγῆς, πού μπορεῖ νά βοηθήσει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο νά γνωρίσει καλύτερα τόν ἑαυτό του, τόν προορισμό του καί νά κατακτήσει τήν εὐτυχία ὡς ἄτομο καί ὡς κοινωνικό σύνολο. Καθημερινῶς πολλὰ πλασιάζονται οἱ ἄνθρωποι ἀπό ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καί εἶναι χρήσιμο τό πνεῦμα τοῦ νέου νά μεγαλώνει δυναμικά καί μέ γερά θεμέλια.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ «**Ἐνοριακοῦ Ταμείου Ἀλληλεγγύης**» τιμᾷ καί ἐορτάζει τήν **Τρίτη 3 Ἰανουαρίου 2006** τόν Προστάτη τῶν ἔργων τῆς Ἀγάπης, τῆς Φιλανθρωπίας καί τῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἑνορίας μας, **Ὁσιομάρτυρος Ἐφραίμ τοῦ νεοφανοῦς** τοῦ ὁποίου τμῆμα ἀπό τό λείψανο φυλάσσεται στόν Ναό μας.

Τό ἡατρευτικό πρόγραμμα τοῦ Ἑορτασμοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Δευτέρα 2/1/06 ὥρα 5.00 π.μ.

Μεγάλῃς Ἑσπερινός καί Παράκληση.

Τρίτη 3/1/06 ὥρα 7.00 π.μ.

Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία, ἀρτοκλασία ὑπέρ τῶν μελῶν τοῦ «ΕΤΑ».

Ἐκδήλωση γιά τή συμπλήρωση 10 χρόνων Φιλανθρωπικῆς καί κοινωνικῆς προσφορᾶς τῆς Ἑνορίας (1995-2005).

Βράβευση ὀθλων τῶν Κυριῶν πού διακόνησαν κατά τήν δεκαετία.

Σᾶς προσκαλοῦμε νά συνεορτάσουμε ὅλοι μαζί τόν προστάτη μας καί τήν ἐπέτειο αὐτή.

Τό Δ.Σ. «ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ»

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Σύντομη Ίστορική αναφορά στην μεγάλη γιορτή

Όλοι οι άνθρωποι, οποιασδήποτε эпоχής, όπου και αν κατοικούν στη γη και σε οποιαδήποτε θρησκεία και αν ανήκουν, έχουν καθορίσει γιορτές και πανηγυρεις, αφιερωμένες προς τιμήν κάποιου ή κάποιων θεών. Και αυτό γιατί η γιορτή είναι αίτημα της ψυχής του και ένα μέσον να επικοινωνήσει ο άνθρωπος με τον Θεόν.

Ο Δημόκριτος ο Θρακιώτης πολύ σωστά μας πληροφορεί ότι «Βίος άνεόρταστος μακρά όδός απανδόκευτος» δηλαδή: Η ζωή που δεν έχει γιορτές μοιάζει με μακρύ δρόμο που δεν έχει πανδοχείο για ανάπαυση.

Ο Χριστιανισμός διδάσκει, ότι η ζωή του Χριστιανού πρέπει να είναι συνεχής ευχαριστία και δοξολογία προς τον Θεό ό οποίος ξγινε άνθρωπος για να σώσει τον άνθρωπον.

Ο μεγάλος Πατήρ της Έκκλησίας, ό Όριγένης, αναφέρει ότι «έορτή ούδέν άλλο έστίν ή τό τά δέοντα πράττειν» (Κατά Κέλσου 8,21 ΒΕΠΕΣ 10,191,3).

Οί πρώτοι χριστιανοί επιδίδονταν πραγματικά στο να πράττουν εκείνα που αρμόζει και πρέπει, δείχνοντας την αγάπη τους προς τον Θεόν και τον συνάνθρωπο, με έργα πίστεως, άρετης και ανυπόκριτης άδολης αγάπης.

Η γιορτή των Χριστουγέννων για πρώτη φορά γιορτάστηκε γύρω στο 300 μ.Χ. και μάλιστα στις 6 Ιανουαρίου με συνδυασμό με την γιορτή της Βαπτίσεως του Ί. Χριστού. Η γιορτή αυτή ήταν γνωστή με τό όνομα «Επιφάνεια» και τό τελετουργικό της μέρος άρχιζε από τό βράδυ της 5ης Ιανουαρίου.

Η γιορτή των Χριστουγέννων ως αυτοτελής γιορτή, αφιερωμένη στο γεγονός της γεννήσεως του Ί. Χριστού γιορτάστηκε για πρώτη φορά στη Ρώμη γύρω στο 335 μ.Χ.

Η Όρθόδοξη Χριστιανική Έκκλησία ώρισε να γιορτάζεται ή γιορτή των Χριστουγέννων την 25η Δεκεμβρίου γιατί ήθελε να αποτρέψει τούς Χριστιανούς να συμμετέχουν στην ειδωλολατρική γιορτή του ήλίου ή οποία γιορτάζετο την ίδια ήμέρα (25 Δεκεμβρίου).

Από την Δύση ή αυτοτελής πλέον γιορτή των Χριστουγέννων εισήλθε και στην Ανατολή.

Σύμφωνα δέ με μία πληροφορία γιορτάστηκε για πρώτη φορά από τόν Μέγα Βασίλειο στην Έκκλησία Καισαρείας Καπαδοκίας. Μία άλλη πληροφορία μας λέει ότι ή γιορτή των Χριστουγέννων για πρώτη φορά γιορτάστη-

κε στην Έκκλησία της Άντιοχείας, και άργότερα και σε άλλες Έκκλησίες, όπως στην Κωνσταντινούπολη, από τό Γρηγόριο τόν Ναζιανζηνόν, στην Άλεξάνδρεια από τόν Κύριλλον Άλεξανδρείας τό 433 και τέλος στα Ίεροσόλυμα στα τέλη της 6ης εκατονταετίας.

Έκείνο που έχει σημασία για μας τούς Όρθόδοξους Χριστιανούς είναι τό πώς πρέπει να προσεγγίσουμε και να δεχθούμε τά μηνύματα της γιορτής των Χριστουγέννων.

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Γεν. Άρχιερατικός Επίτροπος

Ί. Μ. Θηβών & Λεβαδείας

Ὁ ἀνοικτός δρόμος

Ὁ σημερινός ἄνθρωπος ἐμφανίζεται νά νοσταλγεῖ καί νά ἀναζητᾷ τήν αἰωνιότητα. Ἐπιθυμεῖ νά βρεθεῖ στήν Βασιλεία τῆς Χαρᾶς καί τῆς Εἰρήνης, πού ἀρχίζει ἀπό τή ζωή αὐτή καί συνεχίζεται στήν ἄλλη, τήν αἰώνια καί παντοτεινή.

Γιά νά φθάσει ὅμως στόν προορισμό του πρέπει ὅπωςδήποτε νά ἀκολουθήσει τόν δρόμο τῆς ἀγάπης ὁ ὁποῖος δέν ὁδηγεῖ μόνο τόν ἄνθρωπο στόν οὐρανό ἀλλά φέρνει καί τόν οὐρανό ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους.

Ἔνα ἀπό τά θλιβερά φαινόμενα τῆς ἐποχῆς μας εἶναι καί ἡ «φιλολογία τῆς ἀγάπης» ὅπου πολλοί μιλοῦν γιά ἀγάπη, καμουφλάρονται πίσω ἀπ' αὐτήν, καί ταυτόχρονα τήν ἐκμεταλλεύονται γιά δικούς τους σκοπούς, γιά ἐπίδειξη, γιά δημιουργία ἐντυπώσεων

ἢ καί γιά νά πείσουν τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἔκαναν τό καθῆκον τους ἀπέναντι στόν «ἐλάχιστο ἀδελφό». Εἰδικά τίς ἡμέρες πού ἔρχονται δέν θά εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού θά εὐαισθητοποιηθοῦν γιά τόν ἀνθρώπινο πόνο πού ὑπάρχει γύρω μας, γιά τοὺς ἀρρώστους, τοὺς γέροντες, τοὺς φυλακισμένους, τοὺς ἀνήμπορους, τά ὀρφανά, τοὺς ὁποῖους θά ξεχάσουν μετὰ τίς ἑορτές γιά νά τοὺς ξαναθυμηθοῦν τοῦ χρόνου τέτοιο καιρό. Ὅμως ἡ γνήσια ἀγάπη, ἡ ἀγάπη πού μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός δέν ἔχει συγκεκριμένες ἡμέρες γιά νά ἐφαρμόζεται ἀλλὰ χαρακτηρίζεται ἀπό μία ἀσταμάτητη πορεία πρὸς τόν «ἐλάχιστο ἀδελφό» μέ τό ἴδιο ἐνδιαφέρον, τόν ἴδιο ρυθμό, τήν ἴδια ζεστασιά ὅλην τόν χρόνο. Ἐπιπλέον ἡ ἀγάπη

δέν περιμένει νά κτυπήσουν τήν πόρτα τῆς ἐκεῖνοι πού πονοῦν καί ὑποφέρουν ἀλλὰ βγαίνει ἡ ἴδια καί τοὺς ἀναζητᾷ, κτυπᾷ τίς πόρτες τους καί τοὺς παρηγορεῖ, τοὺς ἐνισχύει καί τοὺς στηρίζει, χωρίς προτιμήσεις, χωρίς ἐξαιρέσεις, χωρίς ἐπιλογές.

Στήν Ἑνορία μας ἐδῶ καί χρόνια γίνεται μία οὐσιαστική προσπάθεια καί ὡς πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή.

Μία προσπάθεια ἡ ὁποία ἀποδίδει καρπούς χάρη στήν εὐαισθησία τῶν Ἑνοριτῶν καί φίλων τῆς Ἑνορίας. Φορέας ἐντεταλμένος γιά τόν σκοπό αὐτό εἶναι τό «Ενοριακό Ταμεῖο Ἀλληλεγγύης» τό ὁποῖο συμπαρίσταται μέ συμπάθεια καί ζεστασιά στήν ἀσθένεια, στήν ἀναπηρία, στά γερά-

ματα, στήν ἀνεργία, στήν φτώχεια καί στήν ἀνέχεια πού δυσκολεύουν τή ζωή πολλῶν «ἐλαχίστων» τῆς διπλανῆς πόρτας. Ὁ μισθός ἀπό τό ἔργο

αὐτό ἀνήκει σέ ὅλους. Καί σέ κείνους πού προσφέρουν καί σέ ἐκείνους πού διαχειρίζονται. Παράλληλα ὅμως θά πρέπει νά καλλιεργοῦμε καί τήν ἀγάπη τῆς καρδιάς. Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι δέν ὑπάρχουν μόνο ἄδεια στομάχια ἀλλὰ ὑπάρχουν καί ἄδειες ψυχές πού τίς πνίγει ἡ μοναξιά, ἡ ἀπομόνωση, ἡ ἔλλειψη ἑνός ἀνθρώπου, ἑνός φίλου.

Μία ἐπίσκεψή μας σ' αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους, ἕνας καλὸς μας λόγος δίνει χαρά καί ἐλπίδα.

Ἄς ἐφαρμόζουμε πάντοτε, ὅλην τόν χρόνο τήν Κυριακή Ἑντολή τῆς Ἀγάπης, ἡ ὁποία θά «καλύψει πλῆθος ἁμαριῶν», ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ἄς βαδίσουμε τόν δρόμο πρὸς τόν οὐρανό πού ἀνοίγεται μπροστά μας.

Τοῦτες τίς ἡμέρες τοῦ Χριστοῦ
πού χαίρετ' ὅλη ἡ γῆ
τῆς φτώχειας τά καρφώματα
πονᾶνε πιά πολλή

ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

«Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14)

Χριστούγεννα!

Ἡ μητρόπολη τῶν ἑορτῶν. Ἡ εὐλογημένη ἀρχὴ μοναδικῶν καὶ ἀνεπανάληπτων στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου γεγονότων. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, βαθὺς μελετητὴς τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, πιστός δέ καὶ εὐλα-

βῆς λάτρης τοῦ γεννηθέντος Σωτῆρος, ἐπιγραμματικὰ ἐκφράζει τὸ ἀσύλληπτο μεγαλεῖο, τὸ ὕψος καὶ βάθος τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως ἀλλὰ καὶ τὴν τιμὴν ποὺ ἔγινε στὸ ἀνθρώπινο γένος μέ τὸ μοναδικό αὐτὸ γεγονός. Ἡ Γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ὕψιστη ἐκδήλωση, ἡ συγκινητικὴ ἔκφραση τῆς ἀπειρης ἀγάπης τοῦ Οὐράνιου Πατέρα πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος. Εἶναι ἡ ἀδιάψευστη ἀπόδειξη ὅτι περιβάλλει μέ τὴν Εὐδοκίαν του ἰδιαιτέρως τὴν ἀνθρωπότητα καὶ προσωπικὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο.

Στὴν προσπάθειά μας γιὰ ἀνάλυση ὀρισμένων ὕμνων ἀπὸ τὸ ἅγιο Δωδεκάημερο σταθήκαμε ἰδιαιτέρως στὸ ὑπέροχο ἰδιόμελο «Τί σοί προσενέγκωμεν Χριστέ...».

Σ' αὐτὸ παρουσιάζονται τὰ δῶρα ποὺ πρόσφερε ὁ κόσμος στὸ Σωτῆρα Χριστὸ κατὰ τὴ Γέννησή Του. Σέ ἀναπαράσταση δέ αὐτοῦ τοῦ ἰδιομέλου ὑπάρχει μία μεγάλη καὶ ὑπέροχη

εἰκόνα πάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ποὺ λέγεται: «Τί σοί προσενέγκωμεν, Χριστέ;». Αὐτὴ παρουσιάζει τὰ διάφορα κτίσματα τοῦ τεχθέντος Θεοῦ Δημιουργοῦ, γύρω ἀπὸ τὴ φάτνη Του, νὰ Τοῦ προσφέρουν τὰ δῶρα τους. Καὶ ἔτσι ἀκριβῶς ἔγινε τότε, κατὰ τὴ Γέννηση τοῦ Σωτῆρος. Αὐτὰ τοῦ προσέφεραν ἐκεῖνοι, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, λογικά καὶ ἄλογα κτίσματα. Ποιά θά εἶναι ἡ δική μας προσφορά τώρα στὸ Θεῖο Λυτρωτὴ; Νὰ τοῦ προσφέρουμε ὅ,τι μᾶς ζητάει. Τὴν καρδιά μας καθαρὴ ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας. «Καρδίαν καθαράν... καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην». Αὐτὸ εἶναι τὸ πλεόν εὐχάριστο καὶ τερπνὸ δῶρο γιὰ τὸ Χριστὸ μας.

Ἀντιπροσωπευτικὸ τροπάριο τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς Ἑορτῆς τῆς κατὰ σάρκα **Περιτομῆς** τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ προσόμοιο «Φέρει Περιτομήν...» ποὺ ψάλλεται στοὺς αἶνους τῆς ἑορτῆς. Στὸ τροπάριο αὐτὸ καταφαίνεται καὶ διδάσκεται τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς. Ἡ συγκατάβαση δηλαδὴ καὶ ἡ μακροθυμία τοῦ πτωχεύσαντος καὶ νηπιάσαντος γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους Κυρίου, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ καὶ ἐμπνέει τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν ἠθικὴ καθαρότητα καὶ περιτομή τῆς ψυχῆς. Φέρει περιτομή σαρκική Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὡς Λόγος Θεοῦ καὶ Θεὸς ἐτέχθη μυστηριωδῶς ἀπὸ τὸν Πατέρα, χωρὶς διαίρεση καὶ ἀνθρώπινη ἐνέργεια, ἀλλὰ ἔμεινε Θεὸς ἀληθινός, χωρὶς μετατροπὴ. Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΥΜΝΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΗΜΕΡΟΥ

γεννήθηκε καί ὡς ἄνθρωπος ἔξω ἀπό τούς φυσικούς νόμους, σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Θεοῦ περιτέμνεται, ἀπολυτρώνει ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν κατάρρα τοῦ νόμου καί δωρίζει τήν ἄνωθεν εὐλογία. Ἐλᾶτε, λοιπόν, νά ἐξάρουμε τήν Ὑπεράγαθο Συγκατάβαση Του, νά Τήν ἀνυμνήσουμε καί μέ εὐχαρίστηση νά δοξάσουμε Αὐτόν, παρακαλώντας νά δώσει στίς ψυχές μας τό μέγα ἔλεος.

Γιά τή λαμπρή ἐορτή τῶν **Θεοφανείων** σταθήκαμε στό ἰδιόμελο ἀπό τούς αἶνους τῆς ἐορτῆς σέ ἥχο πρώτο «Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη...».

Ἡ ἐορτή αὕτη μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά ἀνατρέξουμε στίς πρώτες μέρες τῆς ζωῆς μας καί νά ἀναλογιστοῦμε καί τό δικό μας σωτήριο Βάπτισμα. Ὁ Κύριος εἶναι ἀναμάρτητος, πανάσπιλος, πανάμωμος, Υἱός τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό δέν εἶχε καμία ἀνάγκη νά βαπτισθεῖ. Κι ὅμως «βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος». Γιά νά δώσει σ' ἐμᾶς τόν τύπο τοῦ βαπτίσματος. Γιά νά ἀφήσουμε τήν παλαιά ζωή τῆς σάρκα καί νά λάβουμε

Θεία Δύναμη καί Χάρη, νά περπατήσουμε τήν καινούργια κατὰ Θεόν ζωή. Αὐτό τό νόημα τονίζεται καί στό προαναφερθέν ἰδιόμελο λέγοντας ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός πού εἶναι τό φῶς τό ἀληθινό φανερώθηκε, καί σέ ὅλους δίνει ὡς δῶρο τόν φωτισμό τῶν ψυχῶν τους. Βαπτίζεται ὁ Χριστός μαζί μέ ἐμᾶς, ὁ ὁποῖος εἶναι πάνω ἀπό κάθε καθαρότητα, δηλαδή πανάγιος. Εἰσάγει τόν ἁγιασμό στά ὕδατα καί τό ὕδωρ αὐτό γίνεται καθάρσιο πού καθαρίζει τίς ψυχές. Ἐπίγειο εἶναι τό φαινόμενο τῆς Βαπτίσεως, ἀλλά ἐπάνω ἀπό τούς οὐρανοῦς τό νοούμενο διά τοῦ φαινομένου. Μέ τό λουτρό τοῦ βαπτίσματος ἔρχεται στόν ἁμαρτωλό ἡ

σωτηρία, μέσω τοῦ ὕδατος δίνεται στόν βαπτιζόμενο τό Ἅγιον Πνεῦμα. Μέ τήν τριπλή κατάδυση τοῦ βαπτιζομένου γίνεται ἡ δική μας ἄνοδος πρός τόν Θεό. Θαυμάσια εἶναι τά ἔργα σου, Κύριε, δόξα σοι!

Ἀνδρέας Π. Ἰωακείμ
Φιλόλογος-Μουσικός
Πρωτοψάλτης

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

Μεταξύ τῶν ποικίλων θησαυρῶν καί πολυτίμων κειμηλίων, πού μέ πολλή εὐλάβεια φυλάσσονται στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Παύλου στό Ἅγιον Ὅρος, τήν πρώτη θέσι καταλαμβάνουν, χωρίς ἀμφιβολία, τά Τίμια Δῶρα πού προσέφεραν οἱ τρεῖς ἐξ Ἀνατολῶν Μάγοι στόν ὡς βρέφος ἐνανθρωπήσαντα Κύριο.

Τά Δῶρα αὐτά ὡς γνωστόν εἶναι χρυσός, λίβανος καί σμύρνα. Ὁ χρυσός βρίσκειται ὑπό τήν μορφή εἰκοσι ὀκτώ ἐπιμελῶς σκαλισμένων ἐπιπέδων πλακιδίων, ποικίλων σχημάτων (παράλληλογράμμων, τραπεζοειδῶν, πολυγώνων κ.τ.λ) καί διαστάσεων περίπου 5x7 ἐκ. Κάθε πλακίδιο ἔχει διαφορετικό σχέδιο πολύπλοκης καλλιτεχνικῆς λεπτοουργίας. Ὁ λίβανος καί ἡ σμύρνα διατηροῦνται ὡς μεῖγμα μέ τή μορφή ἐβδομήκοντα περίπου σφαιρικῶν χανδρῶν μεγέθους μικρῆς ἐλιάς.

Ἐπειδὴ ἡ πνευματική κυρίως, ἀλλά καί ἡ ὕλική, ἱστορική καί ἀρχαιολογική ἀξία τῶν Τιμίων Δώρων εἶναι ἀνυπολόγιστη, φυλάσσονται μέ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια στό σκευοφυλάκιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παύλου.

Ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς γράφει γιά τήν Παναγία ὅτι «διετῆρει πάντα τά ρήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. β' 19 καί 51). Πιστεύεται δέ ἀπό τούς Θεολόγους ἐρμηνευτές ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος ἀπό αὐτά τά «ρήματα», τά λόγια δηλαδή καί τά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, ἡ Θεοτόκος τά ἐκμυστηρεύθηκε στόν ἅγιο Ἀπόστολο Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος καί τά

συμπεριέλαβε στό Εὐαγγέλιό του. Δέν χωρεῖ καμμία ἀμφιβολία ὅτι παράλληλα μέ τά ἅγια «ρήματα» τοῦ Κυρίου, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος «διετῆρει» καί ὅ,τι ἄλλο σχετικό μέ τήν ἐπίγεια ζωὴ Του καί φυσικά τά Τίμια Δῶρα.

Σύμφωνα μέ τήν ἱστορική καί θρησκευτική μας παράδοση, ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου, πρὸ τῆς Κοιμήσεώς της, τά παρέδωσε μαζί μέ τήν τιμία Ἑσθῆτα καί τήν ἁγία της Ζώνη στήν Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπου καί παρέμειναν μέχρι τό ἔτος 400 περίπου.

Κατά τό ἔτος τοῦτο, ὁ αὐτοκράτορας Ἀρκάδιος τά μετέφερε στήν Κωνσταντινούπολι πρὸς ἁγιασμόν τοῦ λαοῦ καί προβολή καί ἄρωγὴ τῆς Βασιλευούσης, ὅπου καί παρέμειναν μέχρι τῆς ἀλώσεώς της ἀπὸ τούς Φράγκους τό ἔτος 1204. Στὴ συνέχεια καί γιά ἐξήντα περίπου χρόνια μεταφέρθηκαν, γιά λόγους ἀσφαλείας, μαζί μέ ἄλλα κει-

μήλια καί θησαυροὺς στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας, τήν προσωρινὴ πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου. Μετά τήν ἀποχώρησι τῶν σταυροφόρων, ἐπὶ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ Παλαιολόγου, ἐπεστράφησαν στή Κωνσταντινούπολι ὅπου παρέμειναν μέχρι τῆς ὑποδουλώσεώς της στοὺς Τούρκους τό 1453.

Μετά τήν ἄλωσι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ εὐλαβεστάτη Χριστιανὴ μητέρα τοῦ Μωάμεθ τοῦ κατακτητοῦ Μάρω τά μετέφερε αὐτοπροσώπως στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Παύλου στό Ἅγιον Ὅρος. Ἡ Μονὴ αὐτὴ τῆς ἦταν γνωστὴ καθόσον ὁ πατέρας της, Γεώργιος, ὁ

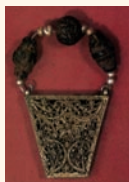

βασιλεύς τῆς Σερβίας, ἔκτισε τόν καθολικό ναό της, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Κατὰ τὴν ἀγιορείτικη παράδοσι, καθὼς ἡ Μάρω ἀνέβαινε ἀπὸ τὸν ἄρσανᾶ (λιμάνι) στὴ Μονή, ἡ Κυρία Θεοτόκος μὲ ὑπερφυσικό τρόπο τὴν ἐμπόδισε νὰ πλησιάσῃ στὴ Μονή καὶ νὰ παραβιάσῃ τὸ ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Αὐτὴ ὑπάκουσε καὶ παρέδωσε ταπεινὰ τὰ Τίμια Δῶρα στοὺς εὐλαβεῖς μοναχοὺς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔστησαν στό σημεῖο ἐκεῖνο τῆς θεομητορικῆς

παρουσίας ἑνα Σταυροῦ πού σώζεται μέχρι σήμερα καὶ λέγεται «Σταυρὸς τῆς Βασιλίσσης».

Ἡ αὐθεντικότητα τῶν Τιμίων Δώρων στηρίζεται κατὰ ἕνα μέρος στὴ προφορικὴ παράδοσι καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπο στὴν ἱστορία. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἀκράδαντα βεβαιώνει τὴ γνησιότητα τῶν Τιμίων Δώρων εἶναι ἡ ἄρρητη εὐωδία πού ὠρισμένα ἀπὸ αὐτὰ ἀδιαλείπτως καὶ ὠρισμένα κατὰ καιροὺς, ἀναδίδουν καὶ ἡ πλούσια ἱαματικὴ καὶ θαυματουργικὴ χάρις πού μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἀναβλύζουν.

Ὁ Μεγάλος Ἀγιασμός: Τί πρέπει νὰ γνωρίζουμε!

Τὴν ἀπάντησι στοῦ ἐρώτημα ἐὰν μπορούμε νὰ κρατήσουμε τὸν Μεγάλον Ἀγιασμό στὰ σπίτια μας, μᾶς τὴ δίνει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «Αὐτὴ εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐβαπτίσθη καὶ ἀγίασε τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Γι' αὐτὸ τὸ μεσονύκτιο αὐτῆς τῆς Ἑορτῆς ὅλοι λαμβάνουν τὸ ἀγιασμένο νερό καὶ τὸ ΦΥΛΑΤΟΥΝ ὅλο τὸν χρόνον. Καὶ δὲν ἀλλοιώνεται ἡ φύσις τοῦ νεροῦ αὐτοῦ

μέ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου» (Ρ.Γ. 49, 366). Συμπληρωματικά πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀγιαστικὴ διαφορὰ μεταξύ Μικροῦ καὶ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, οὔτε διαφορὰ τοῦ Ἀγιασμοῦ τῆς παραμονῆς μὲ ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅτι ἡ νηστεία πού γίνεται τὴν παραμονὴ δὲν ἀφορᾷ τὸν Μεγάλον Ἀγιασμό ἀλλὰ τὴν συμμετοχὴν μας στὴν Θ. Μετάληψιν τῆς Ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων. Οἱ παραπάνω ὁδηγίες ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἀκολουθία. Ἐμεῖς νὰ χρησιμοποιοῦμε τὸ ἀγιασμένο νερό μὲ πίστη, μὲ εὐλάβεια καὶ μὲ τὴν ἀκράδαντη πεποίθησι ὅτι μᾶς θεραπεύει καὶ μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε κακὸ.

Βασιλόπιττα

Ένα έθιμο μέ πολλά μηνύματα

Αδιαμφισβήτητο γεγονός για μās τούς Χριστιανούς είναι ότι λατρεύουμε τόν Θεό τής αγάπης, Αυτού πού έμπρακτα μās τό έδειξε μέ τή θυσία του πάνω στόν Σταυρό. Για μās ή αγάπη δέν είναι μία άφηρημένη ιδέα αλλά πρόσωπο μέ σάρκα καί όστά. Είναι ό Ίησους Χριστός. Παραδειγματιζόμενοι λοιπόν από τό παράδειγμά του μεταλαμπαδεύουμε τό βίωμά μας καί στους συνανθρώπους μας καί μηχανευόμαστε χίλιους δύο τρόπους νά κατακτήσουμε τόν κόσμο μέ τήν αγάπη.

Άς πάρουμε μία ιστορία από τά παλιά. Άς πāμε στό Βυζάντιο τόν 4ο αιώνα στά μέρη τής Καππαδοκίας όπου επίσκοπος Καισαρείας ήταν ό Μ. Βασίλειος. Ό άγιος αυτός τής Έκκλησίας μας αγαπούσε υπερβολικά τούς φτωχούς καί έμεινε στήν ιστορία για τήν «Βασιλειάδα», μία πόλη μέ φιλαν-

θρωπικά ιδρύματα. Αυτός λοιπόν για νά αντιμετωπίσει μία χρονιά τήν φτώχεια πού προκάλεσε μία κακή σοδειά μηχανεύθηκε τόν έξης τρόπο ώστε νά βοηθήσει τό ποίμνιό του μέ διάκριση.

Μαζί μέ τούς συνεργάτες του λοιπόν παρασκεύασε ψωμάκια καί μέσα σ' αυτά έβαλε χρήματα καί μοιράστηκαν σ' όλους τούς κατοίκους τής Καισαρείας. Μέ τήν πράξη αυτή έδωσε χαρά, αγάπη καί ευτυχία σ' όλους καί αυτά ακριβώς αποζητούμε καί έμεις σήμερα κόβοντας τήν βασιλόπιττα.

Άς γεμίσουμε λοιπόν μέ αγάπη τίς καρδιές μας καί άς κοιτάξουμε λίγο τούς διπλανούς μας. Πάντα κάποιοι έχουν τήν ανάγκη μας. Ό Μ. Βασίλειος θυμίζει αυτές τίς ημέρες αλλά καί πάντοτε ότι μπορούμε νά είμαστε περισσότερο ανθρώπινοι.

Δημ. Τζαφέρης

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην Ἀλεξάνδρου ἱερέως

Ξερωοῦμε ἱερὴ ὑποχρέωση πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως π. Ἀλεξάνδρου Αγγουριᾶ τὴν ἀναφορά μας σ' αὐτὸν μιὰ πού σάν αὐτές τὶς ἡμέρες στὶς **27 Δεκεμβρίου 1996** ἔφυγε ἐντελῶς ξαφνικὰ ἀπὸ κοντὰ μας, συνεπεία αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος.

Ὁ μακαριστὸς γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1957 καὶ ἀφοῦ περάτωσε τὶς ἐγκύκλιες σπουδές του φοίτησε στὸ Ἑκκλ. Λύκειο Ἀθηνῶν στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ στὴ Νομικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του Ὑποχρεώσεων νυμφεύθηκε μέ τὴν Γεωργία Καραγιάννη καὶ ἀπὸ τὸ γάμο του ἀπέκτησε δύο παιδιὰ τὸν Γεράσιμο καὶ τὸν Σεραφεῖμ. Παράλληλα ἐργαζόταν στὶς οἰκονομικὲς ὑπηρεσίες τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ». Στὶς 7 Ἰουνίου 1992 χειροτονήθηκε Διάκονος στὴν Ἱ. Μονὴ «Μαζαράκι» καὶ στὶς 8 Ἰουνίου Πρεσβύτερος στὸν Ναὸ μας, ὅπου παρέμεινε ὡς ἐφημέριος. Καὶ τὶς δύο χειροτονίες τέλεσε ὁ Σεβ. κ. Ἱερώνυμος. Διακόνησε μέ ζῆλο τόσο τὴν Ἑνορίαν του ὅσο καὶ τὸ Ἀρχιερατικὸ Γραφεῖο Θηβῶν ὡς γραμματέας ὑπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμ. π. Φιλόθεο Θεοδωρόπουλο.

Ἐπὶ τῆς ἐφημερίας του κτίσθηκε, ἀποπερατώθηκε καὶ ἐγκαινιάσθηκε τὸ Ἑνοριακὸ μας Κέντρο.

Ὁ π. Ἀλέξανδρος αἰφνιδίως ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐπίγειαν Ἐκκλησίαν γιὰ τὸν Καθεδρικό Ναὸ τοῦ Οὐρανοῦ γιὰ νὰ τελεῖ ἐκεῖ τὴν Ὑπερκόσμιαν Θυσίαν μαζί μέ τὸν Μεγάλον Ἀρχιερέα, τὸν ὁποῖο πολὺ ἀγάπησε καὶ λάτρεψε κατὰ τὴ σύντομν πορεία του σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ.

Αἰωνία του ἡ μνήμη!
Ἄς ἔχουμε τὴν εὐχή του.

του ΠΑΙΔΙΟΥ!

- ☺ Ένα αεροπλάνο μετέφερε μιά ομάδα τρελών. Ο πιλότος που δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί από τη φασαρία που έκαναν βρήκε έναν από αυτούς, που φαινόταν κάπως πιο λογικός και του είπε:

— Σέ παρακαλώ, κάνε τούς φίλους σου να ήσυχάσουν, γιατί αλλιώς τό αεροπλάνο θά πέσει.

Μετά από μισή ώρα παραξενεμένος ό πιλότος για τήν ήσυχία πού επικρατούσε στό αεροπλάνο, φωνάζει πάλι τόν ίδιο τρελλό:

— Μπράβο, του λέει, μέ γλίτωσες: Πές μου όμως τώρα, τί τούς είπες και ήσυχάσανε;

— Α! Τίποτα σπουδαίο, απαντά ό τρελός. Τούς είπα να ανοίξουν τήν πόρτα και να πέσουν στήν αύλή.

- ☺ — Καί γιατί δεν πās σχολείο Γιαννάκη;
— Γιατί ή δασκάλα δεν ξέρει τίποτα. Προχτές ρωτούσε έμάς, τί είναι τό ούράνιο τόξο.

- ☺ Μεταξύ γιατρών:
— Φρονείτε λοιπόν, αγαπητέ συνάδελφε, ότι πρέπει να γίνει συμβούλιο;
— Ασφαλώς! Ό ασθενής είναι... πολύ πλούσιος!

- ☺ Στο συνεργείο:
— Λοιπόν, μου τά 'φτιαξες τά φρένα; Ρωτάει ό πελάτης.
— Όχι, αλλά μήν ανησυχείς, δεν θά'χεις πρόβλημα.
— Πώς δέ θά'χω πρόβλημα χωρίς φρένα;
— Σου δυνάμωσα τήν κόρνα!

Έπιμέλεια
Γιώργος Ε. Ρουσέτης

Από την Ένοριακή μας ζωή

✿ Ξεκίνησαν οί Ποιμαντικές Έπισκέψεις στο **Νηπιαγωγείο** μας όπου με ανάλογο τρόπο διδάσκεται στα παιδιά ή πίστη και βοηθιούνται στην λατρευτική τους αγωγή. Οί επισκέψεις αυτές γίνονται κάθε μήνα ενώ ή υποδοχή μας έκ μέρους τών παιδιών και τών διδασκαλισών είναι συγκινητική και ένθαρρυντική.

✿ Από τόν **θρησκευτικό Σύλληγο «Άγιος Ιωάννης ό Καποκτένης»** (Τμήμα εξωτερικής ίεραποστολής) λάβαμε εύχαριστήρια έπιστολή ήν όποία ύπογράφει γιά τόν Δ.Σ. ό κ. **Θεόδωρος Μασαγγούρας**. Ή έπιστολή αναφέρεται σέ διάφορα πράγματα πού άποστέλει τακτικά ή Ένορία μας (ρουχα, παπούτσια, είδη Θ. Λατρείας κ.ά.) γιά τίς πολλές ανάγκες τού Ίεραποστολικού έργου.

✿ Άπογευματινό προσκύνημα στήν **Ί. Μ. Άγίας Παρασκευής Σωληναρίου** διοργώνωσαν οί Κυρίες τού «Ένοριακού Ταμείου Άλληλεγγύης» ήν Κυριακή 20 Νοεμβρίου 2005 σάν έκδήλωση έν όψει τών Άγίων Ήμερών. Στο Κατανυκτικό Καθολικό τής Μονής εψάλλη ή Παράκληση και στό Άρχονταρίκι ή **Γερόντισσα Αγάπη** προσέφερε πνευματικό λόγο στούς παρισταμένους. Κατά ήν επιστροφή μέσα στό πούλμαν έγινε κλήρωση μέ δώρο μία όμορφη εικόνα τής Θεοτόκου ή όποία προσφέρθηκε στήν Έπιτρόπισσα τού Ναού μας κ. **Κυριακή Τοκουτζή**.

✿ Τήν Κυριακή 27 Νοεμβρίου 2005 με-

θεόρτιο Ήμέρα τής μνήμης τού **Όσίου Στυλιανού** προσκαλέσαμε ιδιαίτέρως τά νεοφώτιστα αήλη και όλα τά παιδιά τής Ένορίας γιά νά τιμήσουμε ήν μνήμη τού προστάτη τους. Μαζί μέ τό πνευματικό δώρο τής Θ. Κοινωνίας και τής άρτοκλασίας προσφέρθηκαν στα παιδιά και ύλικά δώρα τά όποία ή αγάπη τής Ένορίας προετοίμασε. Όμοιολογούμενως ή παρουσία τών παιδιών και τών γονέων τους ήταν έντυπωσιακή άφου πάνω από έβδομήντα νήπια έκκλησιάστηκαν και συμμετείχαν στήν Λατρευτική Έκδήλωση.

✿ Τήν Πέμπτη 1 πρός Παρασκευή 2/12/05 έγινε στό Ναό μας Άγρυπνία γιά ήν Έορτή τής Παναγίας τής **Γερόντισσας**.

✿ Ή κ. **Σίσσυ** (Χρυσούλα) **Ζήκα** Φαρμακοποιός, προσέφερε σεβαστό χρηματικό ποσό γιά ήν φιλανθρωπική κίνηση τής Ένορίας μας ενώ τό ζεύγος **Κ. και Ε.Κ.** καθώς και ό Έκκλ. Έπίτροπος κ. **Β. Παρθένος**, προσέφεραν ποσότητα κρέατος γιά ήν διάθεσή του τίς Ήμέρες αυτές. Παράλληλα, δύο νέοι άνθρωποι, ό κ. **Στέφανος Ροβολής** και ό κ. **Δημήτρης Δημοβλής** προσέφεραν διάφορα αγαθά γιά τίς ανάγκες τής «Τράπεζας Τροφίμων». Πολλοί από τούς άνωτέρω δέν άνήκουν στήν Ένορία μας όμως έχουν πληροφορηθεί ήν φιλανθρωπική εργασία πού γίνεται και σπεύδουν επανειλημμένα νά βοηθήσουν. Τούς εύχαριστοϋμε όλους «έκ βαθέων».

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Θά μιλάω πάντοτε:

Μέ αγάπη
Μέ καλωσύνη
Μέ εύγένεια
Μέ σύνεση
Μέ ήρεμία
Μέ μετριοφροσύνη
Μέ αυτοκυριαρχία
Άληθινά
Εύχарιστα
Οίκοδομητικά

Δέν θά μιλήσω ποτέ:

Μέ αυθάδεια
Μέ επιπολαιότητα
Μέ άποτομία
Μέ ζήλεια
Μέ ελαφρότητα
Μέ κομπασμό
Μέ περιέργεια
Μέ άνακριβείες
Μέ είρωνία
Μέ ύπονοούμενα

Ένοριακό Λειτουργικό Πρόγραμμα

19 Δεκεμβρίου 2005 – 22 Ιανουαρίου 2006

Δευτέρα 19, Τρίτη 20, Τετάρτη 21, Πέμπτη 22/12/05	Θ. Λειτουργία
Τήν Πέμπτη Μετάληψη ασθενών, γερόντων, Α.Μ.Ε.Α., κ.ά.	
Παρασκευή 23/12/05	Οί Μεγάλες Ώρες (δέν τελείται Θ. Λειτουργία)
Σάββατο 24/12/05	Άγ. Εὐγενίας (Παραμονή) Θ. Λειτουργία
Ώρα 5.00 μ.μ.	Μεγάλος Ἑσπερινός - «Υποδοχή Ἰ. Εἰκόνας τῆς Γεννήσεως»

ΚΥΡΙΑΚΗ 25/12/05 Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ
6.00 π.μ. **Ἡ Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία**

(Ἀπό σήμερα ξεκινᾷ τό **«Ἅγιο Δωδεκάημερο»** κατά τό ὁποῖο καταλύουμε ἀπ' ὅλα τά φαγντά καί τίς Τετάρτες καί τίς Παρασκευές. Νηστεία χωρίς λᾶδι ἔχουμε τήν Πέμπτη 5/1/06 Παραμονή τῶν Θεοφανείων γιά τήν Θεία Μετάληψη τῆς Ἐπαύριον Ἑορτῆς).

Δευτέρα 26/12/05	Ἡ Σύναξη τῆς Θεοτόκου	Ἑποπτική Θ. Λειτουργία
Τρίτη 27/12/05	Ἀγίου Πρωτομ. Στεφάνου	Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ 1/1/06 Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ – ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
Θ. Λειτουργία – Δοξολογία – Εὐλογία Ἑνοριακῆς Βασιλόπιττας
Βράβευση τῶν φοιτητῶν

Τρίτη 03/1/06	Ὅσιον. Ἐφραίμ: Θ. Λειτουργία
Πέμπτη 05/1/06	Μεγ. Ώρες - Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 06/1/06 ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Πανηγυρική Θ. Λειτουργία
Ὁ Μεγάλος Ἀγιασμός στόν προαύλιο χώρο τοῦ Ναοῦ μας

Σάββατο 07/1/06	Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	Θ. Λειτουργία
Κυριακή 08/1/06	(ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ)	Θ. Λειτουργία
Σάββατο 14/1/06	Ἀγιοσαββαϊτῶν Πατέρων	Θ. Λειτουργία μέ κόλληβα
Κυριακή 15/1/06	Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου	Θ. Λειτουργία
Τρίτη 17/1/06	Ὁσίου Ἀντωνίου	Θ. Λειτουργία
Τετάρτη 18/1/06	Ἀγ. Ἀθανασίου καί Κυρίλλου	Θ. Λειτουργία
Παρασκευή 20/1/06	Ὁσίου Εὐθυμίου	Θ. Λειτουργία
Σάββατο 21/1/06	Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμοῦ.	Θ. Λειτουργία μέ κόλληβα
Κυριακή 22/1/06	Ὁσιον. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου	Θ. Λειτουργία

Ἀπό τήν **Τετάρτη 11 Ἰανουαρίου 2006** ὥρα **5.00 μ.μ.** θά ξεκινήσει καί πάλι ἡ τέλεση τῆς Παράκλησης τοῦ Ἁγίου μας καί τό Ἑσπερινό κήρυγμα μέ θέμα **«Ο Χριστός θαυματουργῶν»**. Σᾶς περιμένουμε καί πάλι στήν λειτουργική καί κατηχητική αὐτή ἐκδήλωση τῆς Ἑνορίας μας.